

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Anvendelsen af moderne informationsteknologi i undervisningen også af de handicappede elever optager mig meget.

Undervisningsministeriet har gennem de sidste par år studeret de erfaringer, som på dette område er gjort i flere lande i Europa og i USA, og vi har nu taget initiativ til en landsdækkende koordinering af udviklingen på dette område. Meningen med denne koordinerede indsats er dels et ønske om at opnå den størst mulige forenelighed i udviklingen af materiel og programmel, dels et ønske om en pædagogisk forsvarlig og kvalificeret udvikling af disse nye teknologiske muligheder. Det er således vigtigt, at fremskaffelsen og anvendelsen af apparatur og programmel sker rationelt og hensigtsmæssigt i forhold til de handicappedes særlige behov. Når dette sker, er jeg overbevist om, at børn og unge og voksne med forskellige funktionsvanskeligheder på mange punkter vil få en bedre og mere effektiv undervisning ved hjælp af den nye informationsteknologi. Jeg skal i øvrigt understrege, at handicappede som alle andre har behov for viden og indsigt i informationsteknologiens samfundsmæssige perspektiver.

Spm. nr. S 208

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (7/3 84) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med folkebiblioteksloven og bekendtgørelsen af 14. december 1983 om biblioteksloven, at Frederiksberg kommune har besluttet, at bibliotekarisk betjening af patienterne på Frederiksberg hospital skal ophøre, og at der i stedet skal anbringes en samling billigbøger på hospitalet, som uden biblioteksteknisk behandling, katalogisering og klassificering blot stilles til de oppegåendes rådighed?«

Begrundelse

Frederiksberg kommunalbestyrelse har for nylig besluttet, at sygehusbiblioteket på Frederiksberg hospital skal nedlægges og erstattes af billigbøger, som skal stilles til rådighed på patienternes samlingsstuer.

En sådan beslutning synes ikke at være i overensstemmelse med folkebiblioteksloven og bekendtgørelsen til loven.

For det første vil samlingen af billigbøger få en tilfældig karakter, og den kan derfor ikke leve op til bibliotekslovens § 1 A om alsidighed og aktualitet i materialevalget.

For det andet bliver billigbogssamlingen ikke katalogiseret, og den indgår derfor ikke i kartoteket over Frederiksberg kommunes bogsamlinger. Dette er i modstrid med bekendtgørelsens § 12, efter hvilken der til materialernes katalogisering og klassificering skal anvendes fælles centralt udarbejdede regler.

For det tredje overtrædes desuden bekendtgørelsens § 7, efter hvilken materialerne i en afdeling, der drives af folkebiblioteket, i en institution eller virksomhed, betragtes som en del af folkebibliotekets materialesamling, så længe ordningen vedvarer. Da materialerne, som det er fremgået, behandles helt anderledes end de øvrige folkebiblioteksmaterialer, synes § 7 at være overtrådt.

Det forekommer urimeligt, at en kommune skulle kunne træffe beslutninger om biblioteksvæsenet, der er så klart i modstrid med den bibliotekslov, der blev revideret for nylig, og det må følgelig kunne forventes, at ministeren reagerer på det skete.

Svar (16/3 84):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge § 1, stk. 4, i biblioteksloven bør folkebibliotekerne bestræbe sig på at etablere biblioteksbetjening af de børn og voksne, der er afskåret fra selv at komme på biblioteket. Ifølge § 2, stk. 4, i biblioteksloven kan biblioteker oprette og drive afdelinger i virksomheder og institutioner inden for sit virksomhedsområde eller træffe aftaler om biblioteksmæssigt samarbejde med sådanne.

Disse bestemmelser i loven tager bl.a. sigte på biblioteksbetjening af sygehuse. Patientbibliotekerne er overalt i landet organiseret som en afdeling af det lokale folkebibliotek. Når dette er tilfældet, gælder samtlige bestemmelser i loven for deres drift, herunder bestemmelserne om materialevalg, katalogisering osv. Biblioteksbetjeningen adskiller sig under denne form i det hele taget ikke fra anden folkebiblioteksbetjening.